

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng Chủ nhật, ngày 25/09/2022.

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 1018

“THƯỜNG PHẢN TỈNH, THƯỜNG ĐỔI MỚI, KHÔNG OÁN TRÁCH NGƯỜI”

Mỗi người có nhân quả riêng nếu chúng ta không tự phản tỉnh thì chúng ta sẽ oán trách người khác. Người khác chướng ngại, hãm hại chúng ta là do chúng ta đã từng làm phiền, gây chướng ngại cho họ trong đời này hoặc trong đời quá khứ. Chúng ta phải thường phản tỉnh xem khởi tâm động niệm của chúng ta có thuần chánh không, chúng ta có đang làm lợi ích cho chúng sanh không!

Từ nhiều đời, nhiều kiếp chúng ta đã chìm đắm trong các tập khí “*tự tư tự lợi*”, “*danh vọng lợi dưỡng*”, hưởng thụ “*năm dục sáu trần*”, “*tham sân si mạn*”. Hôm qua, tôi xem bộ phim tài liệu về loài khỉ, có một chú khỉ con leo trèo trên các cành cây nên bị ngã liên tục, khỉ mẹ phải chạy theo tóm lại. Nhà Phật thường nói: “*Tâm viên, ý mã*”. “*Viên*” là khỉ. Tâm của chúng ta loạn động như con khỉ leo trèo trên cành cây. Ý của chúng ta như con ngựa chạy ở đồng cỏ.

Nhà Phật nhắc chúng ta phải thường tự phản tỉnh để tự đổi mới. Chúng ta gặp phải những khó khăn, chướng ngại đều có nguyên nhân. Người có phước thì họ sẽ gặp phải ít khó khăn, chướng ngại. Khi chúng ta gặp khó khăn, chướng ngại chúng ta không oán trách người mà chúng ta phải quay lại phản tỉnh, chúng ta phải thay đổi khởi tâm động niệm, hành động tạo tác của chính mình.

Chúng ta thường chỉ oán trách người, đổ lỗi cho số phận mà không biết tự kiểm điểm chính mình. Nhà Phật nói: “*Cảnh tùy tâm chuyển*”. Tâm chúng ta thường không chuyển được cảnh mà chúng ta thường thuận theo hoàn cảnh. Chúng ta thuận theo “*tài, sắc, danh, thực, thùy*”, tiền bạc, danh vọng. Chúng ta đừng bao giờ cho mình có cơ hội, khi gặp cơ hội thì những tập khí, phiền não xấu ác sẽ liền khởi tác dụng, khi chúng ta nhận ra chúng thì đã muộn. Nếu chúng ta cho rằng chúng ta có công phu cao hay chúng ta đã già mà chúng ta mất cảnh giác, chúng ta để cho mình có cơ hội thì chúng ta sẽ bị dính mắc. Phật đã cảnh báo

chúng ta: “*Tài sắc danh thực thù, địa ngục ngũ điều căn*”. Năm thứ này là căn gốc đưa chúng ta vào địa ngục.

Hòa Thượng nói: “*Chúng ta tu học chăm chỉ, nỗ lực nhiều năm nhưng công phu của chúng ta chưa có lực vì chúng ta chưa tu từ căn bản*”. Tu từ căn bản là tu từ nơi ba nghiệp của thân, khẩu, ý. Thân thì không sát, đạo, dâm. Ý thì không tham, sân, si. Miệng thì không nói dối, không nói lưỡi đôi chiều, không nói lời hung ác và không nói lời thêu dệt. Hàng ngày, chúng ta vẫn tùy tiện phạm phải những nghiệp này.

Hòa Thượng nói: “*Chúng ta quán chiếu xem chúng ta đã làm được mười nghiệp thiện hay chưa. Mười nghiệp thiện chỉ là trình độ tiểu học năm thứ nhất. Chúng ta chưa làm được những điều này thì chúng ta chưa chân thật có công phu*”. Tôi đi đến đâu tôi cũng không tùy tiện đi với người nữ. Đó là chúng ta không để cho mình có cơ hội.

Hòa Thượng nói: “*Phật pháp Đại Thừa, Tiểu Thừa và các tông phái đều lấy mười nghiệp thiện làm căn bản*”. Chúng ta khởi tâm, chúng ta làm đúng với thập thiện nghiệp thì tâm chúng ta tương ứng Phật Bồ Tát. Nếu tâm chúng ta không tương với tâm Phật thì tâm chúng ta tương ứng với tâm Ma. Ma cũng đến hỗ trợ chúng ta, chúng ta muốn có nhà có nhà, muốn có đạo tràng thì Ma sẽ giúp chúng ta có được những thứ này. Ma giúp chúng ta thoải mái để chúng ta đắm chìm trong dục vọng. Chúng ta tưởng đó là sự gia trì của Phật nhưng đó là Ma làm. Ma muốn chúng ta đi theo Ma và dẫn học trò của chúng ta đi theo Ma.

Cả đời Hòa Thượng là tam bất quản, khi Ngài 36 tuổi Ngài đã không quản tiền, không quản việc, không quản người. Ngày nay, người theo pháp môn niệm Phật nhiều nhưng cũng có nhiều người bỏ niệm Phật vì họ niệm Phật nhưng không có kết quả. Vô số người niệm Phật không thể vãng sanh, không làm được biểu pháp vãng sanh. Hoà Thượng cả một đời tiếp độ chúng sanh, gần 70 năm giảng Kinh, nói pháp, chuyên nhất một pháp môn Tịnh Độ nhưng Ngài vẫn không thể làm được biểu pháp vãng sanh như Hoà Thượng Hải Hiền. Hòa Thượng Hải Hiền tự tại vãng sanh, lưu lại toàn thân xá lợi.

Hoà Thượng nhắc chúng ta phải từ nơi căn bản mà tu hành. Hàng ngày, chúng ta phải kiểm soát ba nghiệp, ba nghiệp này rất đáng sợ. Chúng ta đừng bao giờ cho mình có cơ hội tiếp xúc “*danh vọng lợi dưỡng*”, “*năm dục sáu trần*”. Khi những ý niệm này vừa khởi lên thì chúng ta liền thay thế bằng câu Phật hiệu hoặc những ý niệm lợi ích chúng sanh. Chúng ta phải tu từ nơi căn bản, quán chiếu từ nơi ba nghiệp. Hòa Thượng khuyên chúng ta lập biểu đồ để theo dõi, ở giữa là kim, một bên là những việc làm ác, một bên là những việc làm thiện. Nếu kim nghiêng về những việc làm ác thì chúng ta biết chắc chắn là mình sẽ đi về đâu.

Hòa Thượng nói: *“Căn bản của pháp môn Tịnh Độ chính là “Tịnh Nghiệp Tam Phước”, trong đó phước đầu tiên là “Hiếu dưỡng Cha Mẹ, phụng sự Sư Trưởng, từ tâm bất sát, tu thập thiện nghiệp”. Chúng ta chân thật tu được thập thiện nghiệp thì hiếu thân tôn sư, từ tâm bất sát có thể thực hiện được. Chúng ta chưa làm được mười nghiệp thiện thì hiếu thân tôn sư, từ tâm bất sát thấy đều là giả”*.

Hòa Thượng nói: *“Chúng ta làm tốt ba việc này thì chúng ta có thể sanh về cõi phàm thánh đồng cư độ. Ở mức thấp nhất, chúng ta phải thực hiện được điều thứ nhất mà “Kinh Vô Lượng Thọ” dạy chúng ta là “Tịnh Nghiệp Tam Phước”. Điều sau cùng trong “Tịnh Nghiệp Tam Phước” là tu thập thiện nghiệp. Chúng ta làm tốt thập thiện nghiệp thì chúng ta chân thật làm được những điều kia. Người xưa, cắm gốc ở nền tảng thập thiện nghiệp nên các Ngài tu hành chỉ trong thời gian ngắn vài năm là có thành tựu”. Chúng ta tu hành nhiều năm mà không có thành tựu vì chúng ta không cắm gốc nền tảng căn bản. Trong “Kinh Vô Lượng Thọ” dạy chúng ta: “Khéo giữ khẩu nghiệp không nói lời người, khéo giữ thân nghiệp bất phạm oai nghi, khéo giữ ý nghiệp thanh tịnh vô nhiễm”*.

Hòa Thượng nói: *“Ngày nay, chúng ta lơ là không hiểu về điều này. Chúng ta tu hành không cắm gốc, không bắt đầu từ nơi căn bản. Khởi tâm động niệm của chúng ta đều là “tự tư tự lợi”. Chúng ta không chân thật xả bỏ tham, sân, si, mạn. Người khác vừa tán thán chúng ta thì chúng ta hoan hỷ. Người khác chê trách, nhục mạ chúng ta thì trong lòng chúng ta ôm oán hận. Chúng ta tu hành như vậy thì công phu không thể có lực”*.

Hàng ngày, Chúng ta tu hành không có lực vì chúng ta bị hoàn cảnh chi phối, chúng ta không chuyển được cảnh. Chúng ta phải đối trị những tập khí xấu ác của mình. Chúng ta không để tập khí ham ăn, ham ngủ khống chế mình. Khi những tập khí này nhẹ đi rồi thì những tập khí khác như ham tiền, ham danh, ham sắc cũng nhẹ dần. Những tập khí này nhẹ đi thì cơ hội khởi tham, sân, si, mạn của chúng ta cũng ít đi. Chúng ta làm cho những tập khí xấu ác nhẹ dần, sau đó chúng ta từ từ chuyển đổi chúng.

Hòa Thượng nói: *“Người xưa có thái độ rất cảnh giác đối với thuận cảnh, nghịch cảnh. Khi họ nghe người tán thán mình thì họ cảm thấy lo sợ. Họ khởi lên ý nghĩ là họ chưa làm tốt như người ta đã tán thán, không sinh tâm ưa thích. Khi có người phỉ báng, hãm hại thì họ khởi ý nghĩ họ phỉ báng, nhục mạ, hãm hại ta nhất định do ta làm chưa tốt nên ta không khiến cho họ hài lòng”*.

Chúng ta không nên ôm lòng oán hận để tìm cơ hội trả oán. Trong “Đệ Tử Quy” cũng dạy chúng ta: *“Nghe khen sợ, nghe lời vui. Bạn hiền đến, bạn xấu đi”*. Chúng ta ôm oán

hận, không thể hoàn toàn xả bỏ thì tâm chúng ta không thể thanh tịnh. Chúng ta niệm Phật với tâm không thanh tịnh thì chúng ta không thể tương ứng với cõi tịnh. Nhà Phật nói: **“Tâm tịnh thì tương ứng với cõi tịnh”**. Tâm chúng ta không tịnh thì tâm chúng ta tương ứng với cõi ô nhiễm. Chúng ta không vãng sanh thì nguyên nhân do chính ta nhưng chúng ta thường đổ lỗi cho pháp tu.

Có người tu hành pháp môn niệm Phật nhưng họ cảm thấy không an lạc. Họ chuyển sang tu pháp môn mới, họ cảm thấy an lạc nhưng trong tâm họ vẫn còn nguyên tham, sân, si, mạn, **“tự tự tự lợi”**, **“danh vọng lợi dưỡng”**, hưởng thụ **“năm dục sáu trần”**. Họ chỉ an lạc tạm thời trong sự hưởng thụ vật chất. Đó không phải sự an lạc của nội tâm thanh tịnh. Người không bị tập khí, phiền não sai khiến thì người đó có sự an lạc chân thật. Họ an lạc do được thỏa mãn dục vọng thì khi những việc bất như ý đến thì họ vẫn phiền não, khổ đau.

Hòa Thượng nói: **“Người chân thật tu hành, tâm của họ chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, từ bi. Họ không có ý niệm ác, không có hành vi bất thiện. Họ chỉ ghi nhớ những điểm tốt, ân đức của người. Họ nhất định không có ý niệm bất thiện, ý niệm báo oán”**.

Hòa Thượng từng nói: **“Chúng sanh có ơn đức với chúng ta dù chỉ bằng một giọt nước thì chúng ta cũng mỗi niệm không quên”**. Rất ít người đề khởi được tâm tri ân với người khác. **“Mỗi niệm không quên”** không phải là chúng ta luôn tìm cách báo ân cho họ mà chúng ta nỗ lực tu hành, nỗ lực thay đổi để lợi ích chúng sanh. Chúng ta hoài niệm Phụ Mẫu Ân, chúng ta nhớ đến ơn đức của Cha Mẹ thì chúng ta phải dùng thân này tu hành để đạt được kết quả tốt nhất. Đó là chân thật báo ân Cha Mẹ. Chúng ta không tùy tiện tổn hại thân xác này mà dùng nó để làm việc lợi ích chúng sanh. Chúng ta phải thường niệm Sư Ân. Chúng ta nhớ đến ơn đức của Thầy không phải là chúng ta tổ chức các ngày tưởng niệm lớn mà chúng ta phải làm theo những lời Thầy đã dạy.

Hòa Thượng nói: **“Thiện tâm, thiện hành từ trong tất cả cảnh duyên thuận, nghịch mà bồi dưỡng ra. Thế giới Tây Phương Cực Lạc là nơi các bậc thượng thiện quy tụ về. Các Ngài đều đã thực hiện các điều kiện căn bản, nền tảng của thập thiện nghiệp. Các Ngài có đầy đủ Tín - Nguyện - Hạnh đối với pháp tu”**. Các bậc tu hành chân chính đều nắm gốc căn bản từ nơi mười thiện. Đối với pháp tu thì các Ngài có đầy đủ Tín – Nguyện – Hạnh. Tín sâu, nguyện thiết, hành miên mật.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỉ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

*Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót.
Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập
mang lại lợi ích cho mọi người!*